

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

**Святий Кіран,
католик**

Церква в Кемпбелтауні
та Айлі

*Ceann Loch Chille
Chiarain*

11 жовтня 2026 року

28-ма неділя за звичайним часом

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

28-й тиждень звичайного часу

Вівторок: Свята Меса, 18:00

Середа: Поклоніння та молитва в середині ранку, 9:30; **Свята меса, 10:00**

Кава та обговорення в Chapel House, 10:30

П'ятниця: Ранкова молитва, 9:50; **Свята меса, 10:00**

Наступних вихідних:

Субота, 17 жовтня, Меса Вічування, 18:00

Неділя, 18 жовтня, 29 жовтня, неділя за звичайним часом, Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли на прохання.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, острів Айла

18 жовтня: Свята Меса, 16:00

1 листопада – Усі святі: Свята меса, 16:00

Відповідь на псалом

У домі Господньому я житиму
за довгі дні без кінця.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

Нехай Отче нашого Господа Ісуса Христа,
Просвітли очі наших сердець,
щоб ми знали надію, до якої Він нас покликав.

Алілуя.

Антифон причастя

Багаті страждають, страждають і голодують,
але ті, хто шукає Господа, не позбавлені благословення.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО КЕННЕТА АБО КАНІС, АБАТА, МІСІОНЕРА

12 ЖОВТНЯ 2026

Таємничий гість при королівському дворі

Вона — легенда, чия історія збереглася століттями. Вона ефіопка, ймовірно темношкіра, впливова та незалежна. Вона надихає митців і кінорежисерів. Вона встановлює високий стандарт, який є мірою елегантності й сьогодні. Вона — біблійна постать, згадана як у Старому, так і в Новому Завітах. Вона жінка, ймовірно язичниця, яка пододала дуже довгий шлях, щоб звернутися за порадою до мудрого єврейського царя. Хто ця жінка? Цариця Савська. Як її історія говорить до вас сьогодні?

Сьогоднішні читання: Галатам 4:22-24, 26-27, 31-5:1; Луки 11:29-32. "Вона прийшла з найвіддаленішого куточка світу, щоб послухати мудрість Соломона."

ВІВТОРОК 28-ГО ТИЖНЯ

13 ЖОВТНЯ 2026 РОКУ

Де Бог

Милостиня — це візитівка віруючих. Для мусульман милостиня вважається одним із п'яти стовпів ісламу. Для християн милостиня — це знак турботи про ближніх, відповідь на наш поклик служити Христу серед нас. Ми демонструємо свою віру, жертвуючи час, товари чи гроші тим, хто потребує. Милосердя — це відображення дарів, які нам дані, і молитовна практика любові та милосердя. Співаємо разом із життям — *Ubi caritas et amor, Deus ibi est*: «Де любов і любов, там і Бог.»

Сьогоднішні читання: Галатам 5:1-6; Луки 11:37-41. «*Бо в Христі Ісусі ні обрізання, ні необрізання нічого не значать, а лише віра, що діє через любов.*»

СЕРЕДА: НЕОБОВ'ЯЗКОВА ПАМ'ЯТКА СВЯТОГО КАЛІСТА, ПАПИ, МУЧЕНИКА

14 ЖОВТНЯ 2026 РОКУ

Милосердя не напружується

Єдине, що ми знаємо про папу Калліста I, який помер близько 222 року, написані тими, хто йому виступав. Іполіт з Риму вважав, що Калліст давав надто легкий прохід наверненим із суперечливим минулим. Можливо, Калліст помилився на боці милосердя, бо пам'ятав своє важке минуле раба. Заарештований і ув'язнений не раз, Калліст розумів, що сам процес навернення є очищувальним. Богу не потрібна людська допомога, щоб очистити душу. Потрібне лише добровільне серце. Як твоє серце зараз?

Сьогоднішні читання: Галатам 5:18-25; Луки 11:42-46. "*Плід Духа — це любов, радість, мир, терпіння, доброта, щедрість, вірність, лагідність, самоконтроль.*"

ЧЕТВЕР: МЕМОРІАЛ СВЯТОЇ ТЕРЕЗИ АВІЛЬСЬКОЇ, ДІВИ МАРІЇ, ЛІКАРЯ

15 ЖОВТНЯ ВЕРЕСНЯ 2026

Хто ти і кому молишся?

У «Книзі мого життя» свята Тереза Авільська пише, що шукала час для молитви навіть у дитинстві — і часто зверталася до Розарію, молитви, дорогої її матері. Пізніше, будучи дорослою і духовною наставницею для своїх кармелітських сестер і братів, Тереза писала про важливість присутності перед Богом у молитві: «Перед тим, як ми почнемо читати Години або Розарій, [давайте подумаємо], до кого ми збираємося звертатися і хто ми є, хто звертається до Нього, щоб робити це так, як слід?» (Шлях досконалості). Тереза закликає вас усвідомлювати у всіх ваших духовних практиках, що в цей момент ви перебуваєте у стосунках з нашим Богом. До кого ви збираєтеся звертатися?

Сьогоднішні читання: Ефесян 1:1-10; Луки 11:47-54. "*Я пошлю їм пророків і апостолів, деяких з яких вони вб'ють і переслідуватимуть.*"

П'ЯТНИЦЯDAY: НЕОБОВ'ЯЗКОВА ПАМ'ЯТКА СВЯТОЇ МАРГАРИТИ МАРІЇ АЛАКОК, ДІВИ

16 ЖОВТНЯ ВЕР 2026

Запаліть своє серце

Свята Маргарита Марія Алакок мала глибоку і непохитну відданість Пресвятому Серцю Ісуса, яке часто зображують як серце, що горить, пронизане терновим вінком. Для Маргарет Марії цей образ був нагадуванням про справжні страждання та жертви, які Ісус приніс із нескінченної любові до нас.

Згадайте Пресвяте Серце наступного разу, коли у вас буде важкий день і вам знадобиться нагадування про інтенсивність Божої любові до вас. Ніщо не може завадити вам отримати Боже зцілююче обійми, окрім вашої власної волі.

Сьогоднішні читання: Ефесян 1:11-14; Луки 12:1-7. "Навіть волосся на голові твоїх пораховано. Не бійся."

СУБОТАДЕНЬ: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ІГНАТІЙ АНТІОХІЙСЬКИЙ, ЄПИСКОП, МУЧЕНИК

17 ЖОВТНЯ BER 2026

Хороший комплекс мученика

«Не будь таким мучеником!» стало цинічною відповіддю тому, хто, здається, вказує на власні страждання, щоб викликати співчуття. Однак, коли ці слова були адресовані святому Ігнатію Антіохійському у II столітті, це було прохання друзів, щоб літній єпископ врятував себе від розриву диких звірів у Римі. По дорозі на страту він писав листи з проханням до своїх спільників не втручатися: «Я прошу всіх знати, що я вмираю за Бога на власну волю... Нехай мене віддамо диким звірам, бо через них я можу досягти Бога. Я — пшениця Божа, і я подрібнений дикими звірами, щоб знайти чистий хліб Христовий.»

Сьогоднішнє читання: Ефесян 1:15-23; Луки 12:8-12. "Нехай очі ваших сердець просвітляться, щоб ви знали, яка надія належить Його поклику."

Читання на 28-му неділю звичайного часу

Ісая 25:6-10а

Добра новина для всіх народів! Бог має намір знищити саму смерть.

Псалом 23:1-3а, 3б-4, 5, 6

Бог-пастир охороняє стадо і забезпечує всі її потреби.

Филип'янам 4:12-14, 19-20

Павло вижив у потребах і в часи достатку, маючи Христа як свою силу.

Матвія 22:1-14 або 22:1-10

Багато хто покликаний, але мало хто обирається для участі у великому весільному бенкеті.

Слова на Слові

*

Господь дуже щедрий. Господь відкриває кожні двері. Господь також розуміє того, хто каже Йому: «Ні, Господи, я не хочу йти до Тебе!» Він розуміє і чекає на нього, бо Він милосердний. Але Господь не задоволений тим, хто каже «так» і робить «ні», який удає, що дякує Йому за багато прекрасних речей, але насправді йде своїм шляхом, має гарні манери, але робить те, що йому подобається, а не те, що хоче Господь. Він не задоволений тими, хто постійно шукає виправдання, хто не знає радості, хто не відчуває радості належати Йому (Папі Франциску).

* *

Господь Ісус не знайшов Свою Церкву в якомусь великому залі для аудієнцій, суцільна сувора формальність і віддалені церемонії. Ні – Він робить це за столом, де діляться їжею, ламають хліб і відкривають серця. За столом Христа — радість, справжнє ділення і тихий

поклик служити сусіду, що сидить поруч із тобою. Ось Церква: не лекційна зала, а сімейна трапеза, що триває до кінця часів.

Талмуд нагадує нам, що друге запрошення на весілля було давньою єврейською традицією. У притчі Ісуса першими гостями є весь обраний народ, покликаний на бенкет Господній. Бог надіслав запрошення через пророків — деяких із яких навіть вбив Його власний народ. Але подивіться на Господаря в історії: невтомний. Він постійно запрошує. Він ніколи не знизує плечима і не йде. Це наш Бог — завжди тримає двері відкритими, завжди кличе знову.

А ось маленька перлина від Р. Алвеса з Бразилії, яка передає частину цієї загадки:

Якщо їсти наодинці, нічого не відбувається

Хліб, мабуть, пахне любов'ю

Тіло має сміятися

Очі, вуха, ніс — вони супроводжують губи

Прекрасно, чи не так? Трапезу стає бенкетом лише тоді, коли любов її приправляє.

Ісус не стримує удари. Він звинувачує власну націю в тому, що запрошення вважається необов'язковим. Цілком звичайні, повсякденні причини відлякують людей від весілля. "Я купив поле... У мене є воли, які треба перевірити... Я щойно одружився..." Звучить знайомо? Ми все ще це робимо. Робота, комфорт, зайнятість — будь-що, окрім приходу на бенкет.

Тож Господар змінює тактику. Оскільки перші гості відмовляються, Він відправляє слуг на вулицю: запросіть усіх, кого зустрічаєте. Ніхто не залишається осторонь. Благодать розкривається. Але є одна умова — весільний одяг. Багато біблійних дослідників вважають, що цей одяг роздавали біля дверей. Це було просто правило в домі. Ти одягаєш або не залишаєшся.

Лише той, хто приймає ці «правила гри», є справді обраним; тільки ця людина повністю належить Народу Божому. Приналежність — це перше правило. Але є й друге, не менш важливе: ми повинні визнавати владу Бога — Спасителя і Господа кожної істоти. Відвернешся від цієї влади — і ти не просто зневажиш Воїна; ти руйнуєш порядок світу, позбавляєш власного сенсу і тихо відкидаєш саму велич людського буття.

Як легко ми ховаємося за сучасним гаслом: «Кожен вільний. Вони можуть обирати. Вони можуть мовчати. Вони можуть піти від дітей, від подружжя, від людей з інвалідністю та літніх людей — і від Бога — бо, зрештою, кожен вільний.»

Ми не лише вільні. Ми звільнені. Хтось показав нам, як це — бути всемогутнім, але стояти безпорадним перед таємницею людської свободи. Цей Хтось — сам Христос — всемогутня Любов, яка досі стукає, все ще запрошує, все ще чекає біля дверей кожного серця.

Тож підійди до столу. Одягни одяг благодаті. Нехай хліб пахне любов'ю, а тіло сміється від радості. Бенкет готовий, Господар невтомний, і запрошення залишається в силі — для тебе, для мене, для всіх, кого ми зустрінемо на дорозі.

Церква починалася за столом. Вона досі там живе. І кожна Євхаристія — це ще один шанс сказати «так».

* * *

Отже, гідність людини вимагає, щоб вона діяла відповідно до пізнавання і вільного вибору, який особисто мотивований і спонуканий зсередини, а не під

*сліпим внутрішнім імпульсом чи просто зовнішнім тиском. Людина досягає такої гідності, коли, звільнившись від усього полону пристрасті, вона спонтанно переслідує свою мету у спонтанному виборі того, що є добрим, і отримує для себе через ефективні та вправні дії, що допомагає для цього. Оскільки свобода людини була пошкоджена гріхом, лише за допомогою Божої благодаті вона може розквітнути такі стосунки з Богом. Перед судним престолом Божий кожен повинен дати звіт за своє життя, незалежно від того, чи зробив він добро чи зло (Папа Павло VI, *Gaudium et spes*, No 17).*

У любові Христові,
Отець Ентоні

Божий провідник

Відносини з ангелами: бути ближчими до наших охоронців

Розділ 13

НЕ ВІДКИДАЙТЕ БОЖУ БЛАГОДАТЬ І НЕ РАНЬТЕ ІСУСА

Бог вливає прекрасні благодати глибоко у твою душу — все, що потрібно, щоб ходити в Його мирі і розпізнати, що Він просить від тебе сьогодні. Він заповнює навіть найприхованіші куточки підвалу твого серця.

Сьогодні Господь Ісус дав мені чіткий образ: багато хто, хто читає ці слова, продовжують ображатися і чіплятися за образу. Поки Бог вливає благодать з одного боку, вони викидають її прямо на вулицю з іншого. День за днем вони спорожнюють підвал, і зрадник Бога — рогатий негідник — охоче дає їм лопату.

Друже, ти не повинен ображатися довше кількох хвилин. Тримайся за біль — і жити з постійною порожнечею всередині. Не дозволяй цьому злодію забрати тебе того, що Отець дає тобі зараз. Прощай усім усе, безперервно, в ім'я Ісуса Христа, як Його представника на цій землі. Зроби це, і незабаром отримаєш таку силу від Бога, що за Його благодаттю зможеш ходити по воді.

Пам'ятайте також, що кожен навмисний гріх ранить нашого Господа. Гріхи нечистоти чи зради роблять Хрест важчим, болісно тертя об Його кістки. Нехтування молитвою залишає Його тугою за Своєю Дитиною з болем, який ми не можемо уявити. Пияцтво, наркотики чи запалювання ще однієї сигарети — це ляпас по обличчю Самої Любові. Кожен аборт вбиває сина чи доньку Бога — тих, за кого Ісус впав обличчям у багнюку, щоб врятувати навіть їхніх вбивць. Кожне прокляття плює на Його чистоту і встромляє гострий шип у Його храм.

Але кожен жест справжньої допомоги — це бальзам для Його кровоточивого серця. Щоразу, коли ти приймаєш Ісуса перед іншими, небо радіє, а Його ангели наближаються. Кожне чесне Сповідь, кожного разу, коли ти дозволяєш Святому Духу повернути ще одну душу до Отця, очищає твої гріхи через Кров Агнця. Ти хочеш цього?

Нехай ваше «Так» сьогодні буде проханням про благодать віри, мудрості та очей, які бачать усе так, як бачить Він. Амінь.

Невелика вправа для відпочинку

Нехай Бог здійснить ваші мрії. Як? Спочатку вірте, що те, що ви просите відповідно до Його волі, здійсниться. Але перш ніж щось просити, подякуйте Йому щонайменше за десять подарунків, які ви вже отримали. І перед тим, як подякувати, прославте Його у всьому, що вас оточує — навіть на п'ять тихих хвилин.

Просто скажіть:

"Будь прославлений, Боже, у птахів і під дощем; будь прославлений у зелені дерев і ароматі квітів; будь прославлений у Ангелах-охоронцях кожної людини, у цей день і в кожному, кого я зустріну."

Залишайся в цій похвалі. Нехай підвал знову наповниться. Пробач швидко. Іди вільно.

ДУША
ЦЕ ЯК
САД
ДИВИСЬ,
ЩО ТИ ПОСІЄШ
І ЧИ
ВОНА В'ЯНЕ.

Навколо світу

Іноді пропущені новини

РОСІЯ

МОБІЛІЗАЦІЯ КРАПЕЛЬ-КРАПЕЛЬ

Указ Володимира Путіна про збільшення чисельності російської армії до 1,56 мільйона — це четверте розширення цього року. З початку 2022 року сили зросли більш ніж на півмільйона. Ці збільшення перевищують безпосередні вимоги агресії проти України і є частиною довшої кремлівської стратегії.

У 2027 році Росія має намір витратити 17 трильйонів рублів (понад 200 мільярдів доларів)

на оборону — більш ніж у три рази більше витрат Великої Британії і на 27 відсотків більше, ніж попередній план у 13,5 трильйона. На 2027–29 роки прогнозується близько 50 трильйонів рублів. Ця «крапля за крапелькою» мобілізації поступово підвищує ліміти чисельності військ без повного призову, а базові тренування та заміна розширюються, щоб контрактні солдати могли швидше вступати в бойові дії.

Православне католицьке вчення суворо судить таку мілітаризацію. Катехізис (ССС 2307–2317) наполягає, що війна дозволена лише в крайньому засобі за суворих умов справедливої війни: законна влада, справедлива причина, правильний намір, пропорційність і розумні перспективи успіху. Неспровоковане вторгнення і свідоме накопичення сили для майбутнього панування не проходять ці випробування. Кожне людське життя носить образ Божий; політика, що розглядає солдатів і цивільних як витратні ресурси, порушує гідність особистості, а Євангеліє закликає до миру. Справжня безпека покладається не на все більші армії, а на справедливість, діалог і повагу до суверенітету націй. Тому ми зобов'язані молитися за навернення сердець, підтримувати справжню дипломатію і відкидати будь-яке прославлення влади, що загрожує загальному благу.

ЕВАКУАЦІЙНА ДІЯ

ОПЕРАЦІЮ ЗАВЕРШЕНО

Пентагон оголосив про офіційне завершення операції «Внутрішня рішучість» проти джихадистської групи «Ісламська держава» (ІДІЛ) в Іраку. Основна відповідальність за залишкові загрози безпеці — залишки ІДІЛ та пов'язані з Іраном міліції, які підривають іракський суверенітет — тепер лежить на Багдаді, а також за подальше американське навчання та розвідувальна підтримка. Скорочення, погоджене у 2024 році за президентства Байдена, залишає близько 2 500 американських військовослужбовців (переважно навколо Ербіля та Багдада), що різко контрастує з піком понад 170 000 у 2007 році.

З християнської точки зору цей перехід вимагає тверезої моральної оцінки. Церква навчає, що легітимна влада повинна захищати невинних і підтримувати спільне благо; поспішне виведення без тривалих гарантій ризикує покинути вразливі групи, зокрема християнські спільноти, які довго були мішенню ІДІЛ. Сплячі осередки залишаються, і попередження про відродження не залишаються бездіяльними. Не менш серйозним є розширення впливу Тегерана на шиїтські міліції, що ставить під загрозу справжній суверенітет і релігійну свободу — речі, нерозривні від людської гідності.

Справедливо визнано, Ірак справедливо бере на себе відповідальність за власну оборону. Однак справедливість вимагає більше, ніж просто передача ризику. Тривалий мир, як наполягає католицька традиція, є плодом впорядкованої свободи, солідарності та розсудливої міжнародної відповідальності, а не просто політичної зручності. Молитовна пильність і принципова дипломатія залишаються незамінними.

ОСТЕРІГАЙСЯ ШІ

ВИБУХ РОЗВІДКИ

Провідні дослідники штучного інтелекту з OpenAI, Anthropic, Meta та Microsoft, у аналізі Кембриджського університету закликали держави контролювати самовдосконалення ШІ.

Вони попереджають, що автоматизація розробки ШІ загрожує «вибухом інтелекту» — швидким, неконтрольованим просуванням — який може позбавити людство контролю над процесом і поставити на небезпеку всіх нас. Серед підписантів, які діють у особистому обсязі, — Якуб Пачочки з OpenAI, Джек Кларк з Anthropic, Dawn Song з Meta, Ерік Хорвіц з Microsoft, Джеффри Хінтон і Йошуа Бенджіо.

Автори зазначають, що ШІ вже генерує 80 відсотків коду для моделей Anthropic, тоді як дослідження та розробки під загальним наглядом людини цього року зросли з 1 відсотка до 26 відсотків.

З католицької точки зору ці факти вимагають справедливого, але критичного морального аналізу. Людина, створена за образом Божим, лише володіє розумом, вільною волею та моральною відповідальністю; жодна машина не може узурпувати це покликання. Неконтрольований «вибух» загрожує новим Вавилоном — гординя, що плутає технічну силу з божественною мудрістю — і загрожує загальному благу, підриваючи людську діяльність. Державний нагляд є розсудливим, але недостатнім без вічного вчення Церкви: технології повинні служити людині, ніколи не змінювати порядок творення. Справжній прогрес поважає природний закон, захищає гідність і міцно тримає остаточний контроль у відповідальних людських руках.

Ми читаємо Папу Лева

Кожне людське життя, незалежно від стану, зберігає свою недоторканну гідність і заслуговує на турботу.

Синергія заради загального блага має бути звичайним стилем дій інституцій, політичних і соціальних сил, а також усіх, хто несе відповідальність за суспільне та економічне життя.

(...) Кожне людське життя, незалежно від стану, навіть позначене найглибшою крихкістю, зберігає свою недоторканну гідність і заслуговує на турботу, супровід і полегшення у стражданні, з людським співчуттям і використанням засобів, які нам дає наука.

Загальна аудиторія, 30 вересня 2026 року.

Так, ми любимо Тебе — Ісусе і Маріє — і сьогодні ввечері ми просимо Тебе про особливий дар: мир для всіх дітей світу, особливо для тих, хто живе там, де вирує війна, у багатьох країнах світу. Ми зробимо це, молячись за святий Розарій, просту молитву, яку кожен може прочитати. (...) По всьому світу мільйон дітей моляться разом з нами. Мільйон! Подумайте: 50 мільйонів Радуйся, Маріє, піднімаються на небо з усіх куточків і кожною мовою світу, просячи миру, і вони об'єднуються, ніби в одному величезному венці Розарію, обіймаючи і об'єднуючи всі континенти, раси та народи нашої планети. Ось чому, дорогі діти, сьогодні ми молимося разом з усіма цими друзями. І роблячи це, ми також зобов'язуємося бути добрими і поводитися добре — вдома, у школі, на уроках катехизису, до батьків, до всіх, навіть коли граємо чи займаємося спортом — адже молитви завжди мають супроводжуватися добрими вчинками, жестами любові. Ось так зростає мир!

Молитва з розарієм з дітьми за мир, 1 жовтня 2026 року.

Кожна зовнішня дія передуює внутрішньому погляду. Той, хто охороняє інших, спочатку

повинен зберігати в собі істину, справедливість, доброту і повагу. Щоб охороняти інших, потрібно мати серце, яке охороняє Господь. (...) Для групи стає справжньою «спільнотою», коли її члени піклуються один про одного і вчаться йти спільним шляхом, підтримуючи одне одного простотою та любов'ю.

Меса для Корпусу Ватиканської жандармерії, 3 жовтня 2026 року.

Згідно з образом, використаним у притчі (ред. примітка: див. Мф 21:33-43), виноградник, який має культивуватися в душі справедливості, — це Церква, яку ми будуємо або руйнуємо своїми виборами. У цьому контексті, сьогодні, на 800-ту річницю його смерті, я хочу згадати робітника, який з великим успіхом працював у винограднику Господньому: святого Франциска Ассізького, якого Сам Ісус покликав відбудувати Свою Церкву.

Франциск, натхненний Розп'яттям, побудував своє життя понад усе на основі Христа, розділяючи Його бідність, радість і страждання, навіть до містичного знаку стигмат. Будучи людиною палкої молитви, сповненою любові до всіх, він був прикладом для перших братів, які поділяли його аскетизм, визнаючи його справжньою умовою реформи Церкви. Святий Франциск відновив Церкву силою віри в Господа Ісуса, зцілюючи тріщини розбрату свідченням братньої любові.

Angelus, 4 жовтня 2026 року.

Це навчання важке

Чи замислювалися ви коли-небудь по-справжньому про дивовижне чудо Євхаристії? Це повністю змінює життя! Проте з самого початку правда про Реальну Присутність Ісуса в Євхаристії викликала неабиякий резонанс. Насправді вона викликала недовіру і навіть скандал у тих, хто вперше її почув.

Уявіть, що ви були серед того натовпу, коли Ісус сміливо сказав їм, що лише ті, хто їсть Його тіло і п'є Його Кров, матимуть вічне життя (пор. Йн. 6:54). Люди були абсолютно шоковані. Шоковані, вони шепотіли між собою: «Як Він може дати нам Свою плоть їсти?» (Йн 6:52), і «Це важке вислів; хто може його послухати?» (Йн. 6:60).

Боляче усвідомлювати, що після прослуховування цієї прекрасної євхаристійної проповіді багато учнів Христа просто пішли. Вони «відійшли назад і більше не ходили з Ним» (Йн. 6:66).

Навіть апостол Юда намагався повірити тому, що Ісус сказав про Євхаристію. Саме в цей момент невіри були посіяні зерна його зради. Ісус знав це, кажучи:

"А деякі з вас не вірять." Бо Ісус знав з самого початку, хто ті, хто не вірив, і хто зрадить Його" (Йн 6:64).

Він продовжив: «Хіба я не обрав вас, дванадцятьох, і один із вас — диявол?» Він говорив про Юду, сина Симона Іскаріота, бо він, один із дванадцяти, мав зрадити Його» (Йн 6:70-71). Щоразу, коли християнин перестає вірити в Справжню Присутність Ісуса в Євхаристії, ми ризикуємо вчинити подібну зраду, схожу на Юду, відходячи від найбільшого дару любові, коли-небудь даного.

«Чи це вас шокує?» Ісус запитав Своїх слухачів (Йн 6:61). Потім він лагідно вказав їм на таємницю того, як діє це чудо. Запитавши: «А що, якби ви побачили Сина Людського, що возноситься там, де був раніше?» (Йн 6:62), Ісус вказав прямо на славну таємницю Його

воскресіння і вознесіння.

Його людяність була повністю обожнена! Як каже святий Павло, у Ньому живе вся повнота «тілесного божества» (Кол. 2:9). Завдяки цьому неймовірному прославленню Ісус не обмежений часом чи простором. У Своєму воскресінні та вознесінні Ісус завершив свою видиму, земну присутність, щоб розпочати приголомшливий новий вид існування — невидиму, але цілком реальну присутність у Таїнстві Євхаристії.

Євхаристія *можлива завдяки* прославленню людяності Ісуса. У Святому Причасті Він дає нам усе Своє Я, вливаючи Своє божественне життя і любов прямо в наші серця!

Завдяки цьому прекрасному таїнству ми справді можемо брати участь у стражданнях, смерті та воскресінні Христа. Ми розділяємо Його абсолютну перемогу над гріхом, смертю і Сатаною. Папа Святий Іван Павло II висловився це так красиво:

«Коли Церква святкує Євхаристію, пам'ять смерті та воскресіння її Господа, ця центральна подія спасіння стає справді присутньою, і виконується справа нашого спасіння. Ця жертва настільки вирішальна для спасіння людства, що Ісус Христос запропонував її і повернувся до Отця лише після того, як залишив нам засіб для участі в ній, ніби ми були присутні там.» (*Ecclesia de Eucharistia*, 11)

Через Євхаристію кожен із нас може невичерпно отримувати плоди Його жертви!

Оскільки цей дар надзвичайно святий, ми маємо підходити до нього з чистим серцем. Святий Іван Павло II пристрасно застерігав нас ніколи не приймати Святе Причастя в стані смертного гріха, повторюючи суворе застереження святого Павла: «Нехай людина досліджує себе і так їсть хліб і пий чашу» (1 Кор 11:28).

Цитуючи великого святого Івана Златоуста, Святіший Отець закликав нас:

«Я теж підвищую голос, благаю, благаю і благаю, щоб ніхто не наближався до цього священного столу з заплямованою і зіпсованою совістю.»

Приймати недостойно — це не причастя; це приносить засуд. Як навчають *Катехизм Католицької Церкви* та Тридентський собор, якщо ми усвідомлюємо тяжкий гріх, ми повинні спочатку йти до сповіді. Святий Павло був дуже чітким: їсти і пити, не розпізнаючи Тіло, означає їсти і пити суд над самим собою (1 Кор. 11:29-30).

Ось коротке нагадування про те, як ці два прекрасні таїнства працюють разом:

Але ось справді надихаюча частина, друзі! Якщо ми впадемо в смертний гріх, нам не потрібно ховатися в сорому. Нам просто потрібно негайно побігти до Ісуса в Таїнстві Покаяння. Він чекає там, щоб пробачити все. Все, що Він просить — це скорботне серце і тверде бажання відійти від гріха і обставин, що до нього призвели.

Послухайте ці захоплюючі слова, які Ісус сказав святій Фаустині:

"Душі, що звертаються до Моєї милості, радують Мене. Таким душам Я дарую навіть більше милости, ніж вони просять. Я не можу покарати навіть найбільшого грішника, якщо він звертається до Мого співчуття, а, навпаки, виправдовую його Своєю незбагненою і незбагненою милістю." (Щоденник, 1146)

Ніколи не будемо недооцінювати Справжню Присутність. Біжимо до Його милості, очистимо серця і приймемо нашого Господа з благоговінням і любов'ю, на які Він справді заслуговує!

*О Таїнство Найсвятіше, о Таїнство Божественне,
Вся хвала і вся подяка будь ласка кожному мить Твоя!*

Я врятую себе в понеділок

Ми без жодних зусиль помічаємо Ледачих Кісток. Ось він на дивані, пульт у руці, чекає, поки хтось принесе чай. Ми так само швидко помічаємо працьовитого чоловіка. Той самий диван, тільки тепер ноутбук у нього на животі, і він «служить економіці». Ми любимо ці прості фотографії. Вони позбавляють нас важкої роботи над думками.

Підступний гріх лінощі

Давайте поговоримо про лінь. Це підступний гріх, чи не так? Зазвичай ми уявляємо це так, ніби цілий день лежимо на дивані. Але іноді лінь одягає елегантний костюм, жонглює трьома проєктами, відповідає на електронні листи за вечерею і викладає селфі в спортзалі о 5:00 ранку. Ми можемо бути настільки шалено зайняті, що навіть не зупиняємося, щоб запитати: *Для чого я працюю?*

Швидке слово для виснажених

Перш ніж зануритися, давайте підтримаємо тих, хто справді виснажений.

Ми постійно чуємо статистику про лікарняні через психічне здоров'я, і хтось завжди втручається: «У мої часи люди не мали депресії. Вони просто давали волю.» Ну, у них теж не було МРТ-сканерів, але пухлини все одно існували!

Депресія — це не лінь. Вигорання — це не просто модна відмовка. Іноді просто встати з ліжка вимагає більше сміливості, ніж швидкий крок зайнятої людини до кавоварки. Легко назвати когось ледачим з безпечної відстані, але це судження таке ж дешеве, як коментар в інтернеті.

Погляньте на пророка Іллю в Біблії. Після великих справ для Бога він біжить у пустелю, падає під кущ і хоче здатися. Що робить Бог?

Текст

«Він ліг і спав під мітлою; але раптом ангел торкнувся його і сказав: 'Вставай і їж.'» (3 Царів 19:5)

Бог не посилає йому лайф-коуча. Немає дзеркальних підтверджень. Він дає Іллі спати. Він дає йому хліб і воду. І дає йому ще трохи відпочити.

Ось прекрасний парадокс: іноді залишатися в ліжку — це боягузтво, але іноді це перший крок до зцілення. Як католики, ми поклоняємося Істині, а не нескінченній праці. І правда в тому, що іноді нам просто потрібен лікар, гарна розмова, довгий сон і друг, який не втече від нашої темряви.

Схованка «занадто зайнятих»

Але зачекайте! Якщо ви постійно зайняті, не дозволяйте собі звільнитися від відповідальності поки що. Ви можете працювати від світанку до заходу сонця і водночас залишатися духовно лінивим.

Трудоголізм — ідеальне місце для схованки. На роботі правила чіткі, а дедлайни встановлені. Але вдома? Подружжя може запитати: «Ви щасливі?» Дитина може просто хотіти спілкуватися без жодних планів. Ваша совість не використовує презентації PowerPoint, а Бог рідко надсилає запрошення на Outlook. Просто легше сховатися в офісі. Ми часто біжимо на роботу, бо боїмося мовчання. У тиші ми можемо зрозуміти, що

ганяємося за тим, що нам байдуже, або ігноруємо сім'ю, яку нібито підтримуємо. Це трагічна лінь: тридцять років ухилятися від однієї чесної розмови.

Полуденний демон

Ранні Отці Пустелі мали блискучу назву для цієї духовної лінії: *Ацедія*, або «полуденний демон».

Це не просто потреба у дрімоті. Це духовна втома — спокуса втекти від нашого справжнього покликання і від добрих речей, які Бог для нас запланував. Сьогодні цей демон не переслідує пустелю. Він має надшвидкий Wi-Fi і смартфон.

Коли потрібно...

«Полуденний демон» натякає...

Проведіть складну розмову

Перевіряємо сповіщення на телефоні

Проведіть час у молитві

Кладу вантаж білизни

Вибачся перед близькою людиною Терміново прибираю гараж

Небезпека «пізніше»

Духовна лінь надзвичайно активна. Це не просто про те, хто приходить на месу в неділю. Ви можете сидіти в лавці і блукати думками по магазинах. Або ж ви можете прогулятися до церкви не тому, що бунтуєте проти Бога, а тому, що просто відштовхуєте Його.

Ми рідко дивимося Богові в очі і кажемо рівне «Ні». Натомість ми кажемо: «Так, Господи... просто не зараз.»

- *Після свят я серйозно ставитимуся до своєї віри.*
- *Я пробачу їм, коли вони вибачаться першими.*
- *Я подзвоню татові, коли буду менш напружений.*
- *Після цього великого проєкту я працюватиму над своїм шлюбом.*
- *Я почну молитися, коли моє життя владнається.*

Але життя — це безлад, і воно ніколи не влагоджується ідеально.

Пам'ятаєш притчу Ісуса про великий бенкет? Запрошені гості не ненавиділи господаря. У них просто були інші справи — поле для перевірки, купівля волів, весілля. Хороші речі, але вони ставали відмовками.

Найкращий трюк диявола — не змусити нас обирати зло. Він змушує відкласти добро на завтра. Тяжкий гріх не завжди входить у наше життя з гучним вибухом. Іноді він стукає у двері, замаскований під ввічливість: «Нагадай мені пізніше.»

Любов: Справжня протиотрута

То що ж є протилежністю лінії? Це не робота. Якби це була робота, кожен трудоголік автоматично став би святим, а Heaven — просто добре керованою корпорацією!

Ні, протилежність лінощів — **це любов**.

Любов знає, коли час піднятися і працювати, але вона також знає, коли сидіти тихо поруч із тим, хто страждає. Любов дає нам поштовх:

- Зроби той страшний телефонний дзвінок.
- Вимикаємо ноутбук, коли заходить наша дитина.
- Іди до лікаря.
- Повернися до молитви та таїнств.

- Скажи «Вибач», не додаючи «але я був правий увесь час».

Не всі, хто лежить, ледачі. І не всі, хто бігає навколо, знають, куди йдуть.

Найнебезпечніша лінь — це не нічого не робити, а робити *абсолютно все*, щоб уникнути поклику любові. Наприкінці нашого життя Бог, ймовірно, не попросить показати наші списки справ. Він може просто запитати, чому ми не зробили єдине, що справді мало значення.

Давайте припинимо бігти, прийнемо тишу і нехай Його любов сьогодні керує нашими кроками.

Молитва

Будь ласка, не забудьте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Джим Ірвайн, Енн Сміт, Річард Фокс, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Ліліан Кокс, Сара Кармайл і Долін Дурнін.

Будь ласка, моліть у своїх молитвах Сесіла Фінна (10/2026), Віллі МакНіла (10/2026), Джоан Кернс (2016), Енні Грумолі (2020) **та всіх, чії ювілеї припадають приблизно на цей час.**

Новини та події

Приєднуйтесь до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

Святкування

Життя святого Франциска Ассізького

Цієї неділі о 18:00 ми святкуємо 800-річчя народження святого Франциска Ассізького на небеса словами та піснями.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Благодійний траст, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876

Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, церква Святого Кірана, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160